עין משפט נר מצוה

יד א מיי' פ"ה מהל' עבודת יום"כ הל' כז: טז ב מיי' פ"ו מהלכות מעשה הקרבנות הלכה יא:

רבינו חננאל

בעו מיניה מרב ששת הולכת הדם בשמאל כדי להזותו במזבח מהו. ופשט ממתניתין דקתני ואת הכף בשמאלו, שמע מיניה אפילו הולכת הקטורת דמעכבה כפרה כדאמרן דקטורת מכפרה שנאמר ויתן את הקטורת ויכפר על העם כשרה. וכל שכן הולכת איברים שאין בהם כפרה, שאין כפרה אלא בדם שנאמר כי הדם הוא בנפש יכפר.

תוס' ישנים

ליה מדאמרינן ושוין שאם חשב באכילת פריס הנשרפים ושעירים הנשרפים לא עשה ולא כלום, מאי לאו מדמחשבה לא פסלה לא פסלה ממי ליגב, (והשלו) [ודמין] דילמא מחשבה לא פסלה ליגב פסלה, ואומר רבינו דה"ק לא פשיטא לן מדפסלה ליגב פסלה ממי מחשבה, ולהכי קאמר קס"ד לפי שאין פשיטא לן כ"כ והתלמוד לא חש לדמות ולהאריך כאן. ומדפסיל טבול יום פסלה נמי מחשבה כו'. וא"ת כיון דאלא במחשבה בטבול יום אמאי לא בעי רב פפא בטבול יום וגליה וממילא תפשוט מחשבה, ושמא הך דהא בהא תליא לא פשיטא ליה דקס"ד הוא דקאמר כדפי' לעיל, ועוד שמא אפילו לא פסיל טבול יום הוה פסלה ממי מחשבה. מחשבה נמי פסלה. וא"ת הרי אברים ופדרים דליגב פסלה בהו אם אינם כראשו של מזבח ומחשבה לא פסלה בהו אם מקטיר ע"מ להקטיר כזית למחר או לאכול מן השלמים שלא בזמנם. ה"ר יוסף. ולכיון שאינה מתרת בקרבן ושיקרו כבר נעשה בדם, אבל הכא קמילה ותפינה במקום עבודות קיימי.

חישב בחתיית גחלים מהו. וא"ת תפשוט ליה מדלעיל [ד]קתני גחלים ומדפסיל (ג)טבול יום פסלה ממי ליגב ומדפסלה ליגב כו'. י"ל דדוקא במילי דהקרבה הוא דפשטינן הכי, אבל לא בגחלים שאינן גוף הקרבן.

מסורת הש"ס

(א) [בס"ג: בעון], ב) [לעיל מז.], ג) זבחים כד: מנחות י. תמיד לא.; ד) [ויקרא לא], ה) [זבח רש"ס], ו) רש"ל מ"ז, ז) [והא לאילו נתנו במכתשת הוכשרה לפסול בטבול יום כדאמר בפ"ק כל"ל] רש"ל,

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מדפסיל בה טבול יום וכו' עד ע"ב ואי משום חיבת הקדש הא לא שייכא בה בשנעשית אפר. עיין מגיגה דף כג ע"ב תוס' ד"ה והא דרבנן. ומטורי אבן שם דף כג ע"א ד"ה לא יפא:

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה (בע"ב) מדפסיל כו' ובגליה מדקתני קדשו בכלי: (ב) בא"ד כדאיתא בפ"ב דיומא אבל הכא דייק שפיר מדפסל בה טבול יום דאורייתא ובמחשבה ממי דאורייתא דאי דרבנן לא הוי מחמרי כולי האי דליטמא אפילו על ידי צירוף והקשה ריגב"ש כל"ל: (ג) בא"ד העיד ר' יהושע בן בתירא וכו' במקצתו שטימא את כולו: (ד) בא"ד פסלה בה ליגב דאורייתא כדאמר בפרק: (ה) בא"ד ומי אפי' לה מתמנו איפסלה בגליגה וכיון דפסלה בה ליגב דאורייתא: (ו) בא"ד דאוכמן ממתני' דמסכת עדיות מהתם ילפינן דטעונה כלי מדכתיב כף: (ז) בא"ד הוכשרו ליפסל בטבול יום ובברייתא קתני נתנה במכתשת נפסלה בטבול יום כדאמר בפ"ק דזבחים כל"ל והשאר נמחק: (ח) בא"ד דקשה טפי אמאי לא מיפסל בגליה אף לאחר שקדשו בכלי ולמאי דדייקינן הכא דמיפסלה בגליה דהוסיף ר"ע אז נימא נמי דהיא דמעילה נמי קיימא לאקטורת קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בגליה מההיא